

[Formanden]

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 7 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik til dagsordenens punkt 7, som var:

7) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 338

1) Til *energiministeren* af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren forklare, hvorfor den danske befolkning ikke må få lejlighed til at bruge sin demokratiske ret til at afgøre, om Danmark skal have a-kraft, ved en folkeafstemning på samme måde som f.eks. den svenske befolkning?«

Skriftlig begrundelse

Det må undre, at regeringen tilsidesætter sine egne løfter om afholdelse af en folkeafstemning om indførelse af a-kraft.

Når andre landes befolkninger – f.eks. Sveriges – er i stand til at afgøre et så vigtigt spørgsmål, må det være, fordi disse landes regeringer må skønne, at de nødvendige oplysninger om sikkerhed, opbevaring af affald etc. foreligger.

Regeringens besynderlige optræden på energiområdet forekommer derfor nærmest som en manøvre, der skal aflede opmærksomheden fra den splittelse, der er til stede i socialdemokratiet.

Energiministeren (Poul Nielson):

Regeringen er som bekendt af den opfattelse, at der ikke inden for de tidsterminer, der hidtil har været opereret med, er et tilstrækkelig betryggende grundlag for at tage stilling til principspørgsmålet om, hvorvidt der her i landet skal anvendes kernekraft som energikilde. Derfor kan vi heller ikke

love en snarlig folkeafstemning på noget tidspunkt, der kan defineres i dag.

Regeringen fastholder, at betingelserne for en positiv stillingtagen til kernekraft må være, at sikkerheden ved driften er tilstrækkelig stor, og at der findes en tilfredsstillende løsning på affaldsproblemet, sådan at anvendelsen af denne energikilde kan finde sted på et grundlag, der tager fornødent hensyn til befolkningens sikkerhed og miljøbeskyttelsen.

Når en afklaring af betingelserne er blevet skabt, vil dette indgå i regeringens og folketingets beslutningsgrundlag, og regeringen vil da tage stilling til en forelæggelse for folketinget af principspørgsmålet om anvendelse af kernekraft. Derefter – det er fortsat regeringens opfattelse – vil et af folketinget vedtaget lovforslag blive forelagt for befolkningen ved en folkeafstemning efter reglerne i grundlovens § 42. Derfor er der således ikke tale om, at regeringen tilsidesætter løftet og muligheden for, at befolkningen kan give sin mening til kende gennem en folkeafstemning vedrørende kernekraft.

Maisted (FP):

Jeg synes, det er helt rimeligt, at regeringen får lov til at gentage sin argumentation for, hvorfor den har tænkt sig at udskyde indførelse af kernekraft til engang, når man kan blive enige med f.eks. miljøminister Ivar Nørgaard eller andre, som har den grundlæggende opfattelse, at vi ikke skal have kernekraft her i landet.

Begrundelsen for at udskyde det er så tynd, som den overhovedet kan være. Tror ministeren virkelig, at svenske parlamentarikere og den svenske regering, den tyske regering og også socialdemokratiet i Tyskland er uansvarlige, når de opererer med kernekraft? Tror man, at Østrig og Schweiz har regeringer, der er uansvarlige og ikke mener, at der er et fornuftigt grundlag for at gennemføre folkeafstemninger, og så alligevel gennemfører folkeafstemninger? Det er så tyndt, som det overhovedet kan være, for selvfølgelig er der grundlag i dag for at tage en principafgørelse om at indføre kernekraft eventuelt i 1990, 1991 eller 1992.

Mener ministeren ikke, at det var mere relevant at diskutere, hvilke typer kernekraftværker vi eventuelt skulle indføre her i landet, og at vi derefter, når vi har truffet be-